

Redeșteptări moderne

Joi, 19 aprilie 2007

Gili Cârstea

Caracteristica generală a lucrării în ultima sută de ani a fost un efort neobosit al corpului pastoral de a convinge mulțimea din adunări că trebuie să trăiască lumina primită. Toate proiectele bisericii au ținut cumva trezirea poporului și pregătirea lui pentru misiunea la care a fost chemat. Impresia generală este că suntem în posesia adevărului prezent, corpul pastoral îl prezintă corect, dar poporul este leneș, dezinteresat și reacționează greu.

Martorul Credincios nu susține o asemenea perspectivă, iar solia despre neprihănirea lui Hristos urmărea tocmai să schimbe această impresie greșită. Ea a fost adresată „îngerului bisericii,” adunat în sesiune a Conferinței Generale, deoarece el, și nu poporul, avea nevoie să schimbe furnizorul de aur, haină și doctorie.

Observând opoziția oficială față de această solie, sora White a ținut să împărtășească delegaților de la sesiunea din 1888 lucrurile care i-au fost descoperite despre starea bisericii.

Cu doi ani înainte de Minneapolis 1888, ea se afla în Elveția. Acolo a avut o viziune despre ce se întâmplă la Battle Creek, sediul Conferinței Generale, în timpul sesiunii care se desfășura în Tabernacol, sala de cult a bisericii din localitate.

„Se părea că sunt în Tabernacol la Battle Creek, iar însoțitorul meu îmi dădea instrucțiuni despre multe lucruri care se petreceau la acea sesiune. Mă voi referi pe scurt la câteva lucruri pe care le-a spus el: ‚Spiritul lui Dumnezeu nu are influență la această întâlnire. Spiritul care controla pe farisei pătrunde în acest popor, care a fost foarte mult favorizat de Dumnezeu.’

„Mi s-au spus multe lucruri pe care nu vi le voi prezenta aici. Mi s-a spus că este nevoie de o mare redeșteptare printre bărbații care poartă responsabilități în cauza lui Dumnezeu. Nu există perfecțiune în niciunul din punctele care se află în dezbatere. Trebuie să cercetăm Scripturile pentru dovezi ale adevărului.”

Apoi îngerul însoțitor a continuat:

„Nu sunt decât puțini, chiar dintre cei care pretind a crede, care înțeleg solia îngerului al treilea, și totuși, aceasta este solia pentru timpul prezent. Ea este adevăr prezent. Dar cât

de puțini iau această solie în adevărata ei semnificație, și o prezintă poporului în puterea ei! Pentru cei mai mulți, ea are doar puțină putere.”

Însoțitorul ei spunea:

„Există multă lumină care trebuie să strălucească din legea lui Dumnezeu și din evanghelia neprihăririi. Această solie, înțeleasă în adevăratul ei caracter, și proclamată prin Duhul, va lumina pământul cu slava ei. Marea și decisiva chestiune trebuie adusă înaintea națiunilor, limbilor și popoarelor. Lucrarea finală a soliei îngerului al treilea va fi însoțită de o putere care va trimite razele Soarelui Neprihăririi în toate aspectele vieții, și astfel vor fi luate decizii pentru Dumnezeu ca guvernator suprem; legea Sa va fi văzută ca fiind regula guvernării Sale” (The 1888 EGW Materials, 163).

Acestea sunt informații de maximă importanță, deoarece ele ne ajută să înțelegem corect motivele încropelii laodiceene care a invadat biserica. În plus, ele ne ajută să verificăm autenticitatea puzderiei de planuri și proiecte ce promit venirea binecuvântărilor Ploii Târzii peste acest popor.

Din perspectiva cerului, cu doi ani înainte de 1888, fariseismul începuse să pătrundă în biserică, iar fariseismul are prostul obicei de a produce farisei, adică oameni care stau tare la vechile hotare, fără să înțeleagă corect care sunt acelea. Ei nu pot fi clintiți să înainteze în lumina adevărului, indiferent cât de înaltă ar fi acreditarea solilor prin care vine lumina, așa cum a fost în cazul Domnului Hristos.

Într-o astfel de situație, cerul avertiza că remediul corect este „o mare redeșteptare printre bărbații care poartă responsabilități în cauza lui Dumnezeu.” Observați că îngerul însoțitor nu recomandă o redeșteptare în popor, printre membrii bisericii. El știe bine ce se întâmplă atunci când o redeșteptare începe la firul ierbii, printre membrii de rând. El spune că Biserica Rămășiței, dacă dorește să onoreze pe Hristos ca grup, colectiv, denominațional, are nevoie de o „mare redeșteptare” printre conducătorii bisericii.

Aceasta este în perfect acord cu solia Martorului Credincios, și astfel confirmă că remediul propus de îngerul însoțitor este autentic. Doar astfel putem deosebi soluțiile autentice de cele false. Când în fața bisericii este adus un proiect precum cel ce se desfășoară acum, Operațiunea Ploaie Globală, și care pune responsabilitatea pe umerii poporului, pe idolii ascunși sub saltelele oamenilor de rând, dar nu face nicio aluzie la starea „îngerului” bisericii, la nevoia lui de o mare redeșteptare, putem înțelege bine că proiectul șchioapătă de ambele picioare.

În ultimul paragraf ni se prezintă o secvență a evenimentelor finale pe care nu o putem neglija. Solul ceresc spune că există lumină necunoscută în solia neprihăririi lui Hristos în legătură cu legea, adică definiția preferată a sorei White pentru solia 1888, și că proclamarea acestei solii va lumina pământul. El spune că ascuns în această solie există un adevăr decisiv, vital, care trebuie descoperit și adus în fața lumii. Prezentarea aceluși adevăr va fi însoțită de o putere specială, sub care razele Soarelui Neprihăririi va lumina pământul.

Poporul nostru cere puterea aceasta, fără să accepte solia a cărei prezentare aduce puterea. Ei doresc Ploaia Târzie, în timp ce contestă solia ei.

Îngerul însoțitor nu așteaptă să ghicim care este centrul soliei, numit de el ca fiind decisiv. El spune că solia neprihănirii lui Hristos îi face pe primitorii ei să privească la legea lui Dumnezeu ca fiind regula guvernării Sale. Revoluționar, nu? Nici biserica noastră, nici omenirea nu crede că guvernarea lui Dumnezeu este sub lege. Dumnezeu este văzut ca fiind deasupra legii, că poate și este normal să facă orice dorește, chiar împotriva legii, și totuși să rămână sfânt și curat, iar exemplele din Scriptură curg la acest subiect.

Redeșteptarea autentică va avea, deci, câteva semne de identificare pe care nu le putem neglija fără să ne trezim cu una falsă. Ea ori va fi declanșată de o trezire masivă în rândul conducătorilor, ori aceștia vor fi confrunțați de membri de rând cu starea lor, iar ei se vor împotrivi total, ceea ce va produce cernerea. Această a doua variantă pare mai plauzibilă, fiind susținută de Spiritul Profeției, deși ideal ar fi ca prima variantă să se împlinească.

La rândul ei, redeșteptarea produce un popor cu o solie, cu „ultima” solie de har, iar Ploaia Târzie nu face decât să ofere acestor oameni puterea de a duce acea solie în puritatea ei, fără amestec de concepții omenești falimentare, și fără teama de consecințe. Iar acea ultimă solie de har va încheia marea controversă, ajutând omenirea să înțeleagă că legea este regula guvernării divine.

Un popor care cere disperat puterea, fără să înțeleagă că ea însoțește o solie, iar solia respectivă este batjocorită, va fi ușor de amăgit și făcut să se angreneze în redeșteptări false.